

Олесь УНДІР,

член Спілки слов'янських письменників України

Війна... Страшна вона! А вже весна... Хай подарує радість нам вона. Це – здоров'я і обов'язково нашу Перемогу, яка принесе Мир. Так переможемо ми! Адже зловорожа московія віроломно вторглася в мою рідну Україну, порушивши наше мирне життя.

Нині ми – єдині. Ми – разом. Ми захищаємо свою рідну домівку – нашу миролюбиву Україну. Кожний на своєму місці робить вагомий внесок у Перемогу. Адже на часі все для фронту. Усе для Перемоги!

Плекаймо і духовну силу. Не забуваймо і про велике значення в часи воєнного лихоліття духовної сили. Мені приємно відзначити, що на передовій духовного фронту в нашому краї діє

Духовний моноліт

Острозька міська газета «Замкова гора». Вона в кожному номері дає чимало матеріалів про нашу праведну боротьбу з москальським вогором:

Наша рідна «Замкова гора»

*Діє на духовнім фронті круто,
Бо правдиві дописи збира,
Щоби розірвать ординське путо,
Щоби врятувати Україну,
Щоби мирний наш народ не згинув!*

Воістину, наш рідний часопис сіє в людських серцях духовні зерна. Віряться, що вони проростуть так, як нині на полях України зеленіє озимина. Думаймо про духовний хліб життя! Думаймо про єдність, аби якнайшвидше зійшла зоря Перемоги – очікуваний цвіт мирного життя.

Проемно, що нині об'єднуються наші храми – духовний моноліт у боротьбі з московсько-фашистськими окупантами:

*Хай Дух Святий вогнем рясним повіє з неба
І спалить все, що путін насадив!
Нам життєдайним хлібом стати є потреба
Із зернин, що Сам Бог обмолотив
Із наших українських мирних нив!*